

Presentació de la Càtedra Joan Miró

Fundació Joan Miró, Barcelona

Maig 2014

Directora,
Prof. Lubar,

gràcies a vosaltres per ser aquí. Entre els mandats fundacionals de la UOC destaca el de ser una universitat “arrelada a la realitat cultural, social i lingüística de Catalunya”. Durant aquests primers vint anys d’història i respectuosos amb aquesta exigència, hem actuat en consciència, amb continuïtat i intensitat.

La continuïtat que, divendres passat, exemplificàvem en celebrar el quinzè aniversari dels Estudis de Llengua i Literatura catalanes a la UOC. La intensitat que avui manifestem en la presentació de la Càtedra Joan Miró.

«Potser algú es demanarà “i per què Miró?” o “per què començar amb Miró?”. Hi ha moltes raons. Com saben la rellevància d’un artista no es mesura només pel valor del seus quadres a les subhastes o pels visitants a les seves exposicions, sinó per la seva capacitat per transcendir, per influir, en definitiva, per ser-hi. Miró és un d’aquests artistes, influent ara i abans.»

Permeti’m il·lustrar-ho amb una petita anècdota que m’explicaven (i em van fer veure) l’altre dia. Està relacionada amb una de les sèries de culte mundial i influència massiva: Mad Men. Si s’hi fixen bé, en aquesta última temporada, al despatx del seu protagonista, Don Draper, capítol rere capítol, es pot contemplar un quadre amb motius mironians. Com els deia abans: present i influent, ara i abans.

«Poques trajectòries com la d’aquest català universal s’adiuen millor a la nostra voluntat d’exercir de finestra de Catalunya al món. No en tenim prou de ser la Universitat virtual de Catalunya, volem ser-ne aparador i plataforma, volem projectar en fora qui som i promoure el coneixement del món cap a Catalunya i de Catalunya cap al món.»

Així ho recull el Pla Estratègic de la UOC, amb una aposta ferma per la internacionalització i l’excel·lència en la recerca.

Aquesta ambició encaixa perfectament amb la Càtedra Joan Miró que avui presentem. Ho evidencia el seu mateix plantejament, a partir de tres eixos vertebradors: la docència, la recerca i la difusió. Ho rebla la qualitat dels socis amb qui engegarem aquest projecte –la Fundació Miró i la New York University—, el currículum del director de la càtedra, el professor Robert Lubar, així com els especialistes que constitueixen el Grup

Internacional de Recerca Joan Miró. Sovint, i especialment des del món universitari, parlem d'internacionalitzar-nos, de consolidar la nostra dimensió global, d'augmentar els estudiants estrangers, de disposar de titulacions pròpies d'alta qualitat acadèmica.

Doncs bé, aquesta Càtedra Joan Miró respon, i amb excel·lència, a tots aquests reptes, tot indicant-nos un possible camí de futur. No el podem deixar perdre.

Moltes gràcies

Josep A. Planell